

РЕШЕНИЕ

№ 7250

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ГЕРГАНА Н. ВЛАДИМИРОВА**
като разглежда докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20221110104472 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на ЗК „ЛИ“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. С, представлявано от ..... - изпълнителен директор, заедно - двамата от четиримата, чрез упълномощен процесуален представител на дружеството - юрисконсулт П. М. М., против „Застрахователно дружество Е“ АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление: С, представлявано от ..... - изпълнителен директор, чрез упълномощен процесуален представител - юрисконсулт В. И. К..

Ищецът твърди, че на 26.07.2017 г около 07.40 ч. в склад на фирма ССИ ....., при управление на влекач марка „DAF“, модел „XF 105.460“, с рег. № ..... /нов номер/ и стар рег. № ....., с прикрепено към него ремарке с рег. № ....., водачът С при включване в движението реализира ПТП в тръгващ товарен автомобил марка „Кроне“, с рег. № .....-JN ....., с прикрепено към него ремарке с рег. № .....- JN .....

Твърди се, че за настъпилото пътно-транспортно произшествие са изготвени документи от съответните компетентни органи в Република Германия.

Твърди се, че щетата по увредения лек автомобил е определена на база представени фактури и калкулация, като е предявена по претенция Зелена карта от Германското бюро чрез ....., като същата е заплатена в размер на 5 525,71 евро /пет хиляди петстотин двадесет и пет лева и седемдесет и една стотинки/ или левовата равностойност в размер на 10 807,34 лв. /десет хиляди осемстотин и седем лева и тридесет и четири стотинки/. Сочи се, че с доклади по щета, ЗК „ЛИ“ АД е одобрило да се изплати сума, като същата е заплатена чрез преводно нареждане за кредитен превод. Сочи се, че към датата на събитието за товарен

автомобил марка „DAF“, модел “FT XF 105.460“, с рег. № ..... /нов номер/ и стар номер № ..... е действал договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със ЗК „ЛИ“ АД, полица № **BG/22/117000908108**, със срок на действие от 02.04.2017 г. до 01.04.2018 г.

Твърди се, че с изплащането на застрахователното обезщетение ЗК „ЛИ“ АД на основание чл. 411 от КЗ във връзка с чл. 45 от ЗЗД встъпва в правата на застрахования собственик на увреденото МПС срещу застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на ремарке, с рег. № ..... полица издадена от ЗД „Е“ АД № 56978973, със срок на валидност от 19.04.2017 година до 18.04.2018 година за ½ /една втора/ от изплатеното застрахователно обезщетение /същата като номер е взета от публична справка от Гаранционен фонд относно наличието на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата на процесното ПТП/.

Сочи се от ищеца, че тъй като събитието е настъпило на територията на Република Германия, в този смисъл е и Съдебното Решение на Федералния Съд на Германия от 27.10.2010 г, BfG, Urteil vom 27.10.2010 - IV ZR 279/08, видно от което застрахователят на ремаркетом съгласно чл. 59, параграф 2, изречение 1 VVG a.F. /Застрахователния кодекс на Германия/ трябва да поделат половината от щетите. Причината за това е, че двете застрахователни компании заедно формират двойна застрахователна полица, тъй като комбинацията от влекач и ремарке трябва да се разглежда като една оперативна единица. Съгласно параграф 7,17,18 StVG собствениците и водачите на ремарке също трябва да носят отговорност за участието им, което трябва да бъде определено за композицията на влекача и ремаркетом като оперативна единица. Тъй като водачът ..... е управлявал и двете превозни средства, видно от мотивите на горесцитираното съдебно решение трябва да важи и застрахователното покритие на двете превозни средства. В настоящия случай застрахователното покритие на двете страни се разпростира, за да покрие цялата щета от злополуката, така че всяка страна трябва да понесе половината от отговорността. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния Съд във Федерална Република Германия е подложена на преюдициално запитване съгласно чл. 267 ДФЕС, относно приложимото право пред Съда на Европейския Съюз. Съдебното решение потвърждава прилагането на немското право, в случай на ПТП на територията на Германия.

Сочи се, че с писмо ЗД „Е“ АД е поканено да заплати 1/2/една втора/ от изплатената сума по ликвидационна преписка № 0000-1709-18-600371, като за същата ответното дружество се е произнесло с мотивиран отказ.

Твърди се, че ищецът е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ЗД „Е“ АД, по повод което е било образувано ЧГД № 19129/2021 година по описа на Софийски районен съд, по което е била издадена заповед за изпълнение, която е възразена в законоустановения срок.

При горното се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено в правоотношенията между ЗК “ЛИ” АД, със седалище и адрес на управление: град С, ЕИК ....., представлявано от ....., - изпълнителен директор, и ..... - изпълнителен директор,

заедно - двамата от четиримата, чрез упълномощен процесуален представител на дружеството - юрисконсулт П. М. М., и „Застрахователно дружество Е” АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление: С, представлявано от ..... - Изпълнителен директор, чрез упълномощен процесуален представител - юрисконсулт В. И. К., че съществува вземане на ЗК “ЛИ” АД, със седалище и адрес на управление : гр. София, бул. „Симеоновско шосе” № 67а, ЕИК ....., представлявано от ....., - Изпълнителен директор и ..... - Изпълнителен директор, заедно - двамата от четиримата и „Застрахователно дружество Е” АД, ЕИК 121265J13, седалище и адрес на управление: ....., представлявано от ..... - Изпълнителен директор, чрез упълномощен процесуален представител - юрисконсулт В. И. К. дължи на ЗК “ЛИ” АД, със седалище и адрес на управление : гр. .... ЕИК ....., представлявано от ..... - Изпълнителен директор и ..... - Изпълнителен директор, заедно - двамата от четиримата, сумите за които е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена н 23.4.2021 година по ч.гр.дело № 19129/2021 година по описа на Софийски районен съд, а именно: сумата от 5 403,67 лв. /пет хиляди четиристотин и три лева и шестдесет и седем стотинки/- главница, представляваща ½/една втора/ от стойността на изплатеното застрахователно обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 5.4.2021 година до окончателното ѝ заплащане. Прави се искане за присъждане на разноски.

След проверка съдът е приел, че исковата молба отговаря на изискванията на чл.127 ал.1 и чл.128 от ГПК и е разпоредил да се извърши размяна на съдебните книжа.

Съдебните книжа са редовно връчени, като ответникът е депозирал в законоустановения срок отговор на исковата молба.

С отговора на исковата молба ответникът оспо.....а исковата претенция. Твърди се от ответника, че към настоящия случай приложимото право е българското право, в частност чл. 479, ал. 1 от КЗ, който гласи, че вреди, нанесени от ремарке, което е свързано с моторно превозно средство по време на движение, се покриват от застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, свързана с притежаването и ползването на теглещото МПС. В този смисъл ответникът твърди, че „ЗД Е“ АД не носи отговорност във връзка с процесното ПТП, тъй като е застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на ремаркетото, докато застрахователят на влекача носи пълната отговорност за вредите причинени в следствие на ПТП.

Ответникът твърди, че приложим към настоящото дело е Регламент „Рим I“ и следва да се приложи чл. 4, ал. 2 от същия, тъй като седалищата на страните в производството се намират на територията на Република България. Твърди се, че стълкновителната норма, която урежда процесното ПТП, е чл. 4, ал. 3 от Регламент „Рим II“, тъй като застрахователните договори са сключени на територията на Република България.

С отговора на исковата молба се оспо.....а на 26.07.2017 г. в склад на фирма ..... в

Република Германия е настъпило ПТП с участието на влекач марка „DAF“, модел „XF 105.460“, с рег. № ..... /нов номер/ или № ..... /стар номер/, с прикрепено към него ремарке с рег. № ....., чиито водач ..... при включване на движението реализира ПТП в търговски товарен автомобил марка „Кроне“, с рег. № .....- ....., с прикрепено към него ремарке с рег. № .....

Ответникът оспо.....а и твърди, че механизмът на процесното ПТП не е изяснен. Твърди се, че в представената застрахователна полица с № BG/22/117000908108/22.03.2017 г. не е посочен регистрационния номер на застрахованото при ищеца МПС.

Ответникът оспо.....а вина за настъпилото ПТП да има водачът на влекача и ремаркетото - .....

Оспо.....а се с отговора на исковата молба, че са настъпили увреждания по влекач с рег. № ..... и ремарке с № ....., както и се оспо.....а да е бил извършен ремонт на процесното МПС, като се оспо.....а и стойността на извършения ремонт, тъй като липсват данни какви детайли са ремонтирани, каква е стойността на използваните материали и труд.

Твърди се от ответника, че претендираното от ищеца обезщетение в размер на 5403,67 лв. надвишава стойността на действително претърпените имуществени вреди.

Твърди се, че ищецът претендира сума, по-голяма от реално претърпяната вреда, но това не бива да се вменява в тежест и отговорност на ответника, тъй като по този начин това ще доведе до неоснователно обогатяване на ищеца за сметка на ответника.

Отговорността на застрахователя се състои само в заплащане стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие.

При заявените оспо.....ания ответникът иска от съда да отхвърли исковите претенции и му присъди разноски.

В съдебно заседание за ищцовото дружество, редовно призовано, се явява процесуален представител, който поддържа заявения иск, претендира разноски, за които е представен списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание от процесуален представител. По делото е постъпила молба от процесуалния представител на ответника, с която изразява становище по хода на делото, оспо.....а исковата молба, поддържа отговора на исковата молба, моли да се отхвърлят предявените искове и претендира разноски.

В хода на съдебното дирене са събрани писмени доказателства, като е допуснато и прието заключението по допуснатата и назначена съдебна автотехническа експертиза. Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ поотделно и в съвкупност, съдът е мотивиран да приеме за доказано следното **от фактическа страна:**

На 26.07.2017 г. около 07.40 ч. в склад на фирма ССИ ....., при управление на

влекач марка „DAF“, модел „XF 105.460“, с рег. № ..... /нов номер/ и стар рег. № ....., с прикрепено към него ремарке с рег. № ....., водачът С при включване в движението реализира ПТП в търговащ товарен автомобил марка „Кроне“, с рег. № .....-JN ....., с прикрепено към него ремарке с рег. № .....- JN .....

За настъпилото пътно-транспортно произшествие са изготвени документи от съответните компетентни органи в Република Германия.

Щетата по увредения лек автомобил е определена на база представени фактури и калкулация, като е предявена по претенция Зелена карта от Германското бюро чрез ....., като същата е заплатена в размер на 5 525,71 евро /пет хиляди петстотин двадесет и пет лева и седемдесет и една стотинки/ или левовата равностойност в размер на 10 807,34 лв. /десет хиляди осемстотин и седем лева и тридесет и четири стотинки/. С доклади по щета, ЗК „ЛИ“ АД е одобрило да се изплати сума, като същата е заплатена чрез преводно нареждане за кредитен превод. Сочи се, че към датата на събитието за товарен автомобил марка „DAF“, модел „FT XF 105.460“, с рег. № ..... /нов номер/ и стар номер № ..... е действал договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със ЗК „ЛИ“ АД, полица № BG/22/117000908108, със срок на действие от 02.04.2017 г. до 01.04.2018 г.

Горната фактическа обстановка съдът приема за доказана от анализа на доказателствата, които приема за безпротиворечиви и взаимодопълващи се.

Въз основа на сторените от съда фактически констатации се налагат следните **правни изводи**:

Основателността на иска по чл. 411 КЗ предполага установяване на всички елементи от фактическия състав на регресната претенция и по - конкретно, наличие на валидно сключени договори за „Гражданска отговорност.“ по отношение на товарния автомобил и ремаркетото към него, в срока на застрахователното покритие по които и вследствие виновно и противоправно поведение на водача на марка „DAF“, модел „XF 105.460“, с рег. № ..... /нов номер/ и стар рег. № ..... с прикрепено към него ремарке с рег. № с рег. № ....., застраховано от ответника, е настъпило събитие, за което ищецът и ответникът носят отговорност по 1/2 от риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е изплатил на увреденото лице застрахователно обезщетение в пълния размер до действителните вреди. По делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че към датата на твърдяното ПТП на 26.07.2017 г. ищецът е бил застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за влекач „DAF“, модел „XF 105.460“, с рег. № ..... /нов номер/ и стар рег. № .....

Установява се от представените по делото писмени доказателства - уведомление за пътнотранспортно произшествие от областен съвет действащ като Окръжна полицейска служба Зиген – Витгенщайн, експертен доклад на фирма ....., относно процесната щета по гражданска отговорност, Решение обявено на 30.01.2019 година на Областен съд Зиген срещу Германското бюро на Зелена карта с предмет на производството обезщетение за вреди, настъпили във връзка с ПТП от дата 26.07.2017 година, 2 броя преводни нареждания

от 09.03.2020 година и от 29.04.2020 г. за извършено плащане от ЗК „Л“ АД към Германското бюро на Зелена карта, в това число и снимков материал, преведени от немски език, че на 26.07.2017 г., около 07.40 ч. в склад на фирма ССИ ....., при управление на влакча марка „DAF“, модел „XF 105.460“, с рег. № ..... /нов номер/ и стар рег. № ....., с прикрепено към него ремарке с рег. № ....., водачът С при включване в движението реализира ПТП в тръгващ товарен автомобил марка „Кроне“, с рег. № .....-JN ....., с прикрепено към него ремарке с рег. № .....- JN .....

Съдът е сезиран с положителен установителен иск по чл. 422, ал. 1 ГПК от ЗК с правно основание чл. 411 КЗ.

По отношение на международната компетентност на българския съд:

Българският съд е сезиран с иск с международен елемент, доколкото процесното ПТП е настъпило във Федерална Република Германия. Приложим за определянето на международната компетентност в случая е Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, наричан по-долу "Брюксел 1А". Съгласно чл. 66, §1 от същия регламентът се прилага за производства образувани на и след 10.01.2015 г. Процесният иск съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК се счита за предявен на 05.04.2021 г. Регламентът се прилага за граждански и търговски дела. Настоящият спор попада в обхвата на чл. 1, §1 и не представлява някое от изключенията по чл. 1, §2 от "Брюксел 1А". За да се прилага посоченият акт на ПЕС, ответникът по иска следва да има местоживее в държава-членка. Съгласно чл. 63, §1 от регламента търговско дружество или друго юридическо лице или сдружение на физически или юридически лица имат местоживее в мястото, където се намира тяхното: седалище по устав, централно управление; или основно място на стопанска дейност. Седалището на ответника е в Р. България, следователно са срещнати изискванията на регламента за неговия териториален и темпорален обхват.

Няма данни спорът да попада в полето на изключителната компетентност на чл.24. Не е налице хипотезата на мълчалива пророгация по чл. 26 или да е сключено изрично пророгационно споразумение по чл. 25 от "Брюксел 1А". Прилагат се правилата на Раздел Трети от регламента относно компетентност по дела във връзка със застраховане. Съгласно чл. 11, §1, б.а) от "Брюксел 1А" срещу застраховател с местоживее в държава-членка може да бъде предявен иск в съдилищата на държавата членка, където той има местоживее.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 11, §1, б.а) от Регламент "Брюксел 1А" българският съд е международно компетентен да разгледа делото.

По отношение на приложимото материално право:

По делото не се спори относно наличието на застрахователен договор, сключен между ищеца и собственика на товарен автомобил марка "ДАФ", модел "FT XF 105.460 с рег. № ..... /нов номер/", по задължителна застраховка "Гражданска отговорност на

автомобилистите" съгласно застрахователна полица № BG/22/117000908108 със срок на действие от 02.04.2017г. до 01.04.2018 г, то за определяне на приложимото право към договора се прилага Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения, наричан по-долу "Рим I". Регламентът съгласно чл. 29 се прилага към договори, сключени на и след 17.12.2009 г., тоест е приложим към конкретния спор.

Основният спорен въпрос е свързан с приложимото право спрямо отговорността на страните по сключените договори за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на товарния автомобил и ремаркетото за вредите, настъпили в друга държава-членка на ЕС при управление на товарния автомобил, докато тегли ремаркетото.

Съдът на Европейския съюз е имал възможността да се произнесе по въпроса в решение от 21.01.2016 г. по съединени дела C-359/14 и C-475/14, според което при пътнотранспортно произшествие, причинено от теглещо превозно средство, снабдено с ремарке, приложимото право спрямо регресния иск на застрахователя на теглещото превозно средство, който е изплатил обезщетение на пострадалия при произшествието, предизвикано от водача на това превозно средство, срещу застрахователя на тегленото при произшествието ремарке, се определя съгласно чл. 7 от Регламент №593/2008 /Регламент "Рим I"/, ако правилата на деликтната отговорност, приложими спрямо това произшествие по силата на чл. 4 и следващите от Регламент № 864/2007 /Регламент "Рим II"/ предвиждат разделяне на задължението за поправяне на вредите, т.е. предвиждат отговорност на собственика или държателя на ремаркетото наред с отговорността на собственика или ползвателя на теглещото превозно средство за възстановяване на вредите на пострадалото лице. В т. 54 от горепосоченото решение е изрично посочено, че задължението на застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" да обезщети причинена на пострадало лице вреда не произтича от настъпването на самата вреда, а от договора, който го обвързва с отговорното застраховано лице, а в т. 61 и 62 - че, пъ.....о, следва да се определи по какъв начин следва да бъде разпределено обезщетението за претърпените вреди в полза на пострадалото лице между водача и собственика на теглещото превозно средство, от една страна, и от друга страна- държателя на ремаркетото в съответствие с правилата на приложимото национално право по силата на Регламент "Рим II", а, второ, следва да се определи в съответствие с чл. 7 от Регламент "Рим I" кое е приложимото право спрямо договорите за застраховка, сключени между застрахователите - ищци в главните производства, и съответните застраховани от тях лица, за да се прецени дали и в каква степен тези застрахователи могат по пътя на суброгацията да упражнят правата на пострадалото лице спрямо застрахователя на ремаркетото.

Пъ.....о, следва да се определи приложимото право спрямо деликтната отговорност за причиняване на застрахователното събитие, за което се прилагат правилата на Регламент № 864/2007 /Регламент "Рим II"/. Съгласно чл. 4, §1 от "Рим II" приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от непозволено увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният

факт и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт. В случая чл. 4, §2 и §3 са неприложими, тъй като не е налице хипотезата на "по-тясната връзка". Деликтът е настъпил в Германия, следователно към деликтната отговорност се прилага немското материално право. Между страните не се спори, че съгласно немското право се предвижда разпределяне на отговорността между платилия обезщетение застраховател на теглещия автомобил и застрахователя на тегленото ремарке.

Доколкото приложимото за деликтната отговорност съгласно правилата на Регламент "Рим II" немско материално право предвижда разделяне на задължението за поправяне на вредите, то приложимото право към регресната претенция на платилия застраховател се определя по Регламент "Рим I".

Между страните не е налице споразумение относно приложимото материално право. Прилага се специалното правило на чл. 7. Чл.7, §4 въвежда специални изисквания за приложимото право към застраховки, които държавата членка урежда като задължителни. Застраховката "Гражданска отговорност на автомобилистите" е задължителна застраховка по смисъла на чл. 7, §4 от "Рим I", доколкото чл. 483 КЗ въвежда задължение за сключване на такава застраховка. Застраховката покрива и вреди, произтекли от ремарке съгласно чл. 479, ал. 2 от КЗ. Съгласно чл. 7, §4, б.а) от "Рим I", когато правото на държавата-членка, в която е разположен рискът, и правото на държавата-членка, налагаща задължението за сключване на застраховка, си противоречат взаимно, предимство има последното право. В случая има колизия между немското право /по разположение на риска/ и българското право /правото на държава-членка, налагаща задължението/ относно разпределянето на отговорността между застрахователите при вреди, произтичащи от теглещия автомобил и тегленото от последния ремарке. Доколкото българското право в чл. 479, ал. 1 КЗ не предвижда такава разделност, то за спора се прилага българското материално право.

С оглед гореизложеното, към спора на основание чл. 7, §4, б.а) от Регламент "Рим I" се прилага българското материално право. В този смисъл са Решение № 261552 от 29.11.2021 г. по т.д. № 873/2020 г. по описа на Софийски градски съд-ТО VI-15 състав и

Решение № 685 от 30.03.2022 г. по в.гр. д. № 10877/2021 г. по описа на СГС-ВГО, III-В въззивен състав, Решение № 292 от 04.05.2022 година по т.д. № 202210001000061 от 2022 г. по описа на Софийски апелативен съд – ТО, V състав.

По съществото на спора:

Съдът следва да отхвърли исковата претенция като неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 479, ал. 1 от КЗ вреди, нанесени от ремарке по чл. 481, ал. 1, изречение второ и, ал. 2, т. 3 от КЗ, което е свързано с моторно превозно средство и е функционално зависимо от това моторно превозно средство по време на движение, и/или когато то се е откачило по време на движение, се покриват от застрахователя по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, свързана с притежаването и ползването на теглещото моторно превозно средство. Следователно единствено застрахователят на теглещото МПС отговаря за заплащането на застрахователното

обезщетение, в случая това е ищецът. Само на това основание искът се явява изцяло неоснователен. В този смисъл е и практиката на Върховния касационен съд в Определение № 60540 от 04.11.2021 г. по т.д. № 2382/2020 г. по описа на ВКС, II-ро търговско отделение, Решение № 11679 от 23.07.2020 г. по в.гр. д. № 364/2020 г. по описа на Апелативен съд - София.

Доколкото главният иск е отхвърлен в цялост, акцесорният иск за присъждане на законна лихва по чл. 86 ЗЗД също следва да се отхвърли като неоснователен.

По отношение на отговорността за разноски:

В съответствие с Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

Исковете са отхвърлени изцяло, поради което на основание чл. 78, ал. 3 ГПК във вр. чл. 78, ал. 8 ГПК ответникът има право на сторените от него разноски в пълен размер.

С възражението по чл. 414 ГПК длъжникът в заповедното производство /ответник по настоящото производство/ е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение, но не е посочил размер на последното. Съдът следва да определи размера на юрисконсултското възнаграждение съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 26 от Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 26 от наредбата за защита по бързи производства, заповедно производство и производства за обезпечение на бъдещ иск възнаграждението е от 50 до 180 лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв. за заповедното производство.

В исковото производство ответникът своевременно е поискал присъждане на разноски с отговора на исковата молба, като е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК. Съдът следва да определи размера на юрисконсултското възнаграждение съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 25 от наредбата за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. за исковото производство.

Мотивиран от горното и на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 412, ал. 1 във връзка с чл. 411 от Кодекса за застраховането във връзка с чл. 74 от Закона за задълженията и договорите, и на основание чл. 78, ал. 1, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените установителни обективно съединени искиви претенции, с които се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено в правоотношенията между ЗК "ЛИ" АД, със седалище и адрес на управление:

град С, ЕИК ....., представлявано от ....., - изпълнителен директор, и ..... - изпълнителен директор, заедно - двамата от четиримата, чрез упълномощен процесуален представител на дружеството - юрисконсулт П. М. М. и „Застрахователно дружество Е” АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление: С, представлявано от ..... - Изпълнителен директор, чрез упълномощен процесуален представител - юрисконсулт В. И. К., че съществува вземане на ЗК “ЛИ” АД, със седалище и адрес на управление: град София, бул. „Симеоновско шосе” № 67а, ЕИК ....., представлявано от ..... - Изпълнителен директор и ..... - Изпълнителен директор, заедно - двамата от четиримата и „Застрахователно дружество Е” АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление: ....., представлявано от ..... - Изпълнителен директор, чрез упълномощен процесуален представител - юрисконсулт В. И. К. дължи на ЗК “ЛИ” АД, със седалище и адрес на управление : гр. .... ЕИК ....., представлявано от ..... - Изпълнителен директор и ..... - Изпълнителен директор, заедно - двамата от четиримата, сумите за които е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена н 23.4.2021 година по ч.гр.дело № 19129/2021 година по описа на Софийски районен съд, а именно: сумата от 5 403,67 лв. /пет хиляди четиристотин и три лева и шестдесет и седем стотинки/- главница, представляваща ½/една втора/ от стойността на изплатеното застрахователно обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, което е заплатено обезщетение във връзка с настъпило ПТП на 26.7.2017 година в град Нюенкиршен, ФРГ, между влекач, марка ДАФ, модел XF105/460, с рег.№ РК 5343 ВР, с прикрепено ремарке с рег.№ ....., което при включване в движението реализира ПТП в тръгващ товарен автомобил, марка "Krone", с рег.№ ....., за което ПТП „ЛИ“ АД, ЕИК ..... е заплатило обезщетение на увреденото МПС по претенция Зелена карта, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 5.4.2021 година до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА „ЛИ“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. С да **заплати** на „Застрахователно дружество Е” АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление: С, общо сумата от 200,00 лева, представляваща сторените разноси общо пред заповедния съд по ч.гр.дело № 19129/2021 година по описа на Софийски районен съд и пред исковия съд по гр.дело № 4472/2022 година по описа на Софийски районен съд сторени за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението – препис да се изпрати по ч.гр.дело № 19129/2021 година по описа на Софийски районен съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____